

שבחלק מהן יש מחלוקת תנאים האם יתכן לדון אותן בבית דין של שלשה דינים בלבד, או שיש צורך לדון אותן במספר דינים גדול יותר.

האונם, דיןו של אדם שאנס נערה בתולה, שחיביב [דברים כב] לשלם קנס לאבי הנערה חמשים כסף;

וכן דיןו של המפתח את הבתולה, שדיןנו [שםות כב] לשלם לאביה חמשים כסף;

וכן דיןו של המוציא שם רע על אשתו, מיד לאחר שנשאה אותה, שהוצאה עליה עלילת דברים על כך שלא מצאה בתולה כנסנאה, אלא היא זינתה תחתיו בזמן היוותה אروسתו אליו, ונמצאה הדבר שקר, חייב לשלם לאביה הנערה מאה כסף [דברים כב], תביעה אביה הנערה נגד הבעל מתקיימת בפני בית דין של שלשה⁽¹²⁾. דברי רבינו מאיר.

וחכמים אומרים: דיןו של מוציא שם רע מתקיים בפני בית דין של עשרים ושלשה, מפני שיש בו, בדיןו של מוציא שם רע, דין גם בדין נפשות. כי אם אמר הדבר בדברי הבעל, שזינתה אשתו כשהיתה אروسתו, בעדים ובהתראה, הרי היא נסקלה. ולכן, סוברים חכמים, שהדין הזה צריך לתקיים

שלשה דינים.⁽⁹⁾

נוק, משפט הבעלים של שור שהזיק בהיזק שנ ורגל, או בהיזק קרן [בשור המודע, אחרי שלש נגיחות], והנוק תובעו נזק שלהם. או משפט של אדם שהזיק את ממון חיירו, והנוק תובע מן המזיק לשלם לו את⁽¹⁰⁾⁽¹¹⁾ תשלומי הנזק;

וחazi נזק, משפטו של שור שהזיק שור של אדם אחר, בהיותו تم [בפעמים הראשונות], שדיןו לשלם חצי נזק.

תשלומי כפל, משפטו של גנב שמצאו בידו החוץ שנגנב, וдинו לשלם כפל כמו שנאמר [שםות כב]: "אם המצא נמצא בידו הגניבה, שנים ישלם";

תשלומי ארבעה וחמשה, משפטו של אדם הגונב שור או שה, וטבחו ומכוו, שדיןו לשלם חמשה בקר עברו שור, וארבע צאן עברו שה. [שםות כא]

כל התביעות הללו, יש לדון אותן בפני בית דין של שלשה דינים.

ועתה מביאה המשנה שיש עוד תביעות שיש לדון אותן בפני בית דין של שלשה, אלא

ברשי:

9. והגמר שואלת "אטו גזילות וחבלות, לאו דיני ממונות נינהו?" כלומר: למה כפל התנאי בדבריו, הרי גם גזילות וחבלות הן תביעות דיני ממונות.

10. והגמר שואלת: הרי כבר השמע לנו התנאי "חבלות" בשלשה.

11. עיין בתוס' (ג א ד"ה הינו) שיש מפרשין את המשנה "נזק" דוקא בשור שהזיק את האדם. ושם יתבאר.

12. כן פירוש רש"י במשנה וכן פירוש רבינו تم [ח א ד"ה מוציא]. אבל רש"י בוגמא [שם] מפרש שהמדובר שהבעל תובע את אבי הנערה ואין לו עדים שזינתה, וווצה לפטור עצמו מהתחייבות דמי כתובה. ושם יתבאר.